

Evangelhia zilei de miercuri: Zelul apostolic

Comentariu la Evangelhia de
miercuri din săptămâna a 30-a
a Timpului de peste an:
„Străduiți-vă să intrați pe
poarta cea strâmtă, căci vă
spun, mulți vor căuta să intre și
nu vor putea”. Toți putem „să
intrăm pe poarta cea strâmtă”,
acea poartă către intimitatea cu
Dumnezeu, în fiecare zi,
purtând gândul spre Cer, în
rugăciune și în muncă.

Evangelhie (Lc 13,22-30)

Și trecea prin cetăți și sate învățând.

Odată a spus cineva: „Doamne, sunt puțini cei mântuiți?”

El le-a spus: „Străduiți-vă să intrați pe poarta cea strâmtă, căci vă spun, mulți vor căuta să intre și nu vor putea. După ce stăpânul casei se va scula și va închide poarta, stând afară, veți începe să bateți la poartă, spunând: «Stăpâne, deschide-ne!», dar el vă va răspunde: «Nu știu de unde sunteți». Atunci veți începe să spuneți: «Noi am mâncat și am băut împreună cu tine, iar tu ai învățat prin piețele noastre». Însă el va spune: «Nu știu de unde sunteți; plecați de la mine voi toți, răufăcătorilor!» Acolo va fi plânset și scrâșnire de dinți când îi veți vedea pe Abraham, pe Isaac, pe Iacob și pe toți profeții în împărăția lui Dumnezeu; voi însă veți fi alungați afară. Și vor veni de la răsărit și de la apus, de la miazănoapte și de la miazăzi și vor fi așezați la masă în împărăția lui Dumnezeu. Și iată, unii

dintre cei din urmă vor fi primii, iar unii dintre primii vor fi ultimii”.

Comentariu la Evanghelie

Pentru a vorbi despre Împărăția Cerurilor și despre destinul nostru veșnic, Domnul S-a folosit de mai multe ori de metafera ospățului. Era o imagine foarte sugestivă pentru mentalitatea orientalilor, în special a semiților. A făcut-o mai ales în faimoasa parabolă a invitațiilor la ospăț, cu invitația ei la fel de faimoasă de a „sili să intre” (*compelle intrare*; cf. Lc 14, 15 și urm.), adică a convinge pe cei îndârjiți să facă ceea ce este necesar pentru a ocupa locul pe care Dumnezeu îl rezervă pentru ei în sala ospățului.

În textul de astăzi, întâlnim aceeași idee, cu unele nuanțe specifice. Cea

principală este, probabil, caracterul definitiv al problemei, deoarece, dacă ușa se închide din vina noastră, nimeni nu o va mai putea deschide. Afirmatia că ușa este „strâmtă” subliniază și mai mult caracterul radical al problemei. În viață, putem să eșuăm în multe privințe, dar sfințenia noastră, adică mântuirea veșnică, este esențială, așa că în niciun caz nu putem să dăm greș.

Scopul pe care l-am putea trage din meditarea acestui pasaj este, fără îndoială, necesitatea de a trăi cu mai mult zel și dăruire misiunea noastră de apostoli, care ne revine nouă, ca creștini. Trebuie să ne propunem, într-un mod pozitiv dar ferm, ca cei din jurul nostru să-și ia în serios viața, să se gândească la destinul lor veșnic și să încerce să trăiască conform învățăturilor Domnului nostru, așa cum ni le expune Biserica. Numai astfel își vor da vieților lor sensul potrivit.

Alphonse Vidal / Photo: Ani
Adigyozyan - Unsplash

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-miercuri-zelul-
apostolic/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-miercuri-zelul-apostolic/) (22.03.2026)